

De Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1957 m.
gegužės mėn.

5 d.
SEKMADIENIS
Nr. 35 (1571)

Kaina 15 kap.

Spausdintą žodį—arčiau gyvenimo!

Gegužės 5-ąją mūsų plačiosios Tėvynės darbo žmonės pažymi Tarybinės spaudos dieną. Prieš 45 metus tą dieną išėjo bolševikinio „Pravdos“ laikraščio pirmasis numeris.

Komunistų partija spaudai skiria didžiulį dėmesį. Apie tai liudija gausėjantis spaudos leidinių skaičius, nuolat augantis jų tiražas. Partija žiūri į spaudą kaip į aštriausią ginklą, kuris padeda mobilizuoti liaudies mases naujiems laimėjimams, padeda išgyvendinti esamus trūkumus.

Tarybų Lietuvoje išeina apie dvidešimt respublikinių laikraščių ir žurnalų. Leidžiami rajoniniai ir miestų laikraščiai. Respublikoje iš viso išeina 137 periodiniai leidiniai bendru vienkartinio 859 tūkstančių egzempliorių tiražu. Seniausias respublikos laikraštis „Tiesa“, neseniai atšventęs savo garbingą keturiasdešimtmetį, išeina beveik dviejų šimtų tūkstančių egzempliorių tiražu. Apie tokį tiražą negalėjo net svajoti joks dienraštis, leidžiamas Lietuvoje buržuazijos viešpatavimo metais.

Tarybinės spaudos darbuotojai, vykdydami lenininį teiginį, kad laikraštis turi būti kolektyvinis propagandistų, agitatorių ir organizatorių, nuolat stiprina ryšius su skaitytojais—darbininkais, kolūkiečiais, inteligentais. Mūsų rajoninio laikraščio redakcija darba su aktyvu laiko svarbiausiu savo uždaviniu. Stiprindami ryšius su darbininkų ir valstiečių korespondentais, su visais skaitytojais, mes naudojame įvairias darbo formas. Ruošime korespondentų ir skaitytojų konferencijas, pasitarimus. Anksčiau mes tai organizuodavome rajoniniu mastu, o nuo

* * *
J. MOTIEKA
Pasvalio rajono laikraščio
„Stalino vėliava“
redaktorius
* * *

praeltų metų pradžios juos rengiame kolūkiuose, įmonėse, įstaigose. Šiemet konferencijos bei pasitarimai jau įvyko „Kovo aštuntosios“, „Svyturio“, Stalino vardo, „Atžalyno“ kolūkiuose, Kraštų plytinėje. Po tokių pasitarimų redakcija gauna daug laiškų, užsimezga ryšiai su naujais žmonėmis.

Sieklant suburti aktyvą labai svarbu gerai dirbti su darbo žmonių laiškais. Redakcija, gavusi laišką, pagal galimybę tariasi su autoriumi, papildo medžiagą. Redakcijos darbuotojai, būdami kolūkiuose, stengiasi pasikalbėti su neatsitaisiais korespondentais.

Daug laiškų redakcija susilaukė, kai laikraštyje buvo pradėtos diskusijos „Jaunimo auklėjimo klausimu“, „Kolūkių partinių organizacijų darbas su kadrais“, „Gyvenkime švartai ir kultūringai“, įvesti skyreliai „Mūsų rajono žmonės“, „Kas šiandien pirmą“ ir kt.

Praeitais metais redakcija gavo 2.800 darbo žmonių laiškų. Šiais metais jau gauta apie 900 laiškų. Kas mėnesį gaunama apie 200–250 laiškų. Nuolat mums rašo apie 140 žmonių. Jų tarpe—kolūkių agronomai, zootechnikai, partinių organizacijų sekretoriai, apie 80 kolūkiečių.

Kadangi mūsų rajonas yra pagrindinis žemės ūkio rajonas, tai ir laikraštis daugiausia dėmesio skiria žemės ūkio klausimams. Mūsų rajono žemdirbiai praeitais metais už linus gavo virš 18 milijonų rublių pajamų. Laikraštis, siekdamas, kad kolūkiai

išaugintų didelius linų derlius, sistemingai spausdina straipsnius, pasisakymus, kuriuose kolūkių pirmininkai, brigadininkai, grandininkai, prityrę linų augintojai, dalinasi savo patyrimu.

Kovojant už žemės ūkio produktų gamybos didinimą ypatingą reikšmę turi socialistinio lenktyniavimo nušvietimas ir pirmųjų patyrimo skleidimas. Laikraštyje po rubrika „Pirmųjų tribūna“ pasisako gyvulininkystės ir laukininkystės pirmūnai. Nušviečiant socialistinį lenktyniavimą parodomai ne tik kolūkių, brigadų ir fermų atsiekimai, bet ir atskirų žmonių laimėjimai, jų darbo metodai.

Laikraščio pareiga nešti į mases komunistinės tiesos žodį, kovoti su pasitaikančiomis buržuazinės ideologijos nuotainėmis. Redakcija spausdina nemažą straipsnių apie buržuazinių nacionalistų padarytus žiaurumus. Juose panaudojame vietinę medžiagą.

Šie metai—tai jubiliejiniai metai. Didžiojo Spalio 40-mečiui pažymėti respublikinė spauda skiria daug dėmesio. Mūsų laikraštyje spausdinami 1917 m. Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos dalyvių atsiminimai, rašoma apie rajono darbo žmonių kovą dėl Tarybų valdžios, apie mūsų šalies tautų draugystę.

Mūsų spaudos uždavinys—kovoti už tai, kad šie metai būtų dar spartesnio žemės ūkio pakilimo metai. Reikia daugiau rašyti apie dar neišnaudotus rezervus kolūkiuose, apie eilinius kolūkiečius, kelti jų aktyvumą, parodyti partinės organizacijos vaidmenį kovoje už partijos iškeltų uždavinių įvykdymą.

Naujas žomšos gaminimo būdas

Vilniaus daugiašakiam vietinės pramonės kombinatė pradėta gaminti dirbtinė žomša. Kombinato vyriausiajam inžinieriui J. Basuliui vadovaujant ir glaudžiai bendradarbiaujant su TSRS Lengvosios pramonės ministerijos Centrinio mokslinio ty-

rimo dirbtinių odų instituto darbuotojais čia pagamintas originalios konstrukcijos agregatas. Juo žomša gaminama elektrosstatiniu būdu, veikiant aukštos įtampos teigiamai ir neigiamai elektros srovei.

Žomšos masei gaminti naudojamos viskozės

ir žguto pluošto atliekos. Susmulkinta masė, eidama transporteriu ir magnetinio lauko veikiamą, sudaro tekstovininę reikiamą žomšos storumą.

Iki metų pabaigos įmonės kolektyvas pagamins daugiau kaip 15 tūkstančių metrų dirbtinės žomšos. (ELTA).

RAJONO DARBO ŽMONĖS IŠKILMINGAI PAŽYMĖJO GEGUŽĖS PIRMAJĄ

Iškilmingas posėdis

Šventiškai išsipošusiomis miesto gatvėmis balandžio 30 d. traukė į rajono kultūros namus rokiškietis. Čia, buvusioje grafo Pšezdecio—Tyzenkauzeno dvoro rūmuose, pilnateisiais šeiminkais jaučiasi buvę kumečiai, dabar Rokiško tarybinio ūkio dirbantieji, darbininkai, tarnautojai, mokytojai, moksleiviai.

...Virš prezidiumo stalo—tarp žydinčių obei šakelių didžiojo vado Vladimiro Iljičiaus Lenino portretas. Prezidiume—geriausi darbininkai, valstybinių įstaigų darbuotojai, rajono vadovai. Iškilmingą posėdį, skirtą Gegužės Pirmąjį paminėti, atidaro LKP RK sekretorius drg. Žemaitis.

Senojo rūmo skliaučiuose didingai skamba Internacionalo garsai.

Kamajuose

Su naujomis darbo dovanomis tarptautinę darbo žmonių šventę—Gegužės Pirmąjį sutiko „Lenino keliu“ kultūro žemdirbiai. Šventės išvakarėse jie pasėjo virš 36 proc. vasarinių grūdinių kultūrų.

Pirmaujanti kolūkyje trečioji laukininkystės brigada (brigadininkas Jonas Gančiauskas) Gegužės Pirmąjį sutiko

Juodupėje

Šventiškai atrodė Juodupės gyvenvietė Gegužės Pirmąjį. Ant namų fasadų partijos ir vyriausybės vadovų portretai, TSKP CK gegužiniai šūktai, lozungai, „Nemuno“ fabriko—„Nemuno“ fabriko salė pilnutėlė žmonių. Su dideliu ašdumu buvo išklaustas fabriko partinės organizacijos sekretoriaus Grockio pranešimas apie Gegužės Pirmąjį.

Po to buvo įteiktos

LKP RK sekretorius drg. Bujanauskas trumpai apžvelgia rajono dirbančiųjų laimėjimus, jų gamybines dovanas Gegužės Pirmąjį. Iškilmingas posėdis baigtas. Orkestras vėl groja Internacionala.

Gerai pasirodė rajono kultūros namų saviveiklininkai, pastatę vienaveiksmę komedią „Nomenklatūrinis asmuo“.

Rajono dirbančiųjų mitingas ir šventinė demonstracija

Išaušo Gegužės Pirmosios rytas. Nežūrint to, kad iš ryto dangų užtraukė debesys, Tarybų aikštėje renkasi žmonės. Vėjas plaka raudonas vėliavas. Prasideda rajono dirbančiųjų mitingas, skirtas viso pasaulio dirbančiųjų solidarumo šventei—Gegužės Pirmąjį. Vienas po kito kalba rajono darbo žmonių atsto-

va. Jie trumpai peržvelgia savo laimėjimus, karštai kalba apie savo atsidavimą partijai ir vyriausybei.

Po mitingo įvyko demonstracija.

...Žygiuoja tarybinė moksleivija. Jaunatviškai spindi jų akys. Jose galima išskaityti padėką partijai ir vyriausybei už nuolatinį rūpinimąsi moksleivija.

Žengia dirbančiųjų kolonos. Pakiliai pro tribūną pražygiuoja rajono pramkombaino dirbantieji. Gegužės Pirmąjį jie pateikė naujas gamybines dovanas. O štai statybos-remono kontoros kolektyvas. Seni ir jauni darbininkai žengia pro tribūną. Jie kupini ryžto įvykdyti savo įsipareigojimą—metinį gamybos planą užbaigti iki Didžiojo Spalio 40-ųjų metinių.

V. Pakarklis

„Aušros“ kolūkis

Į šventiškai papuoštą Onuško septynmetės mokyklos salę susirinko „Aušros“ kolūkio nariai paminėti Gegužės Pirmosios. Įvykusiame susirinkime dalyviai išklause mokyklos direktorės Kastamickienės pranešimą „Gegužės Pirmoji—darbo žmonių šventė“.

Po pranešimo įvyko mokyklos saviveiklininkų pasirodymas.

J. Grincūnas

* * *
Iškilmingi Gegužės Pirmosios minėjimai vyko rajono mokyklose, pramonės įmonėse, kolūkiuose, tarybinuose ūkiuose. Rajono darbo žmonės kartu su visa tarybine liaudimi pademonstravo savo susitelkimą apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę bendroje kovoje už socializmo pastatymą mūsų šalyje.

MŪSŲ RESPUBLIKOJE

Tamprūs ryšiai užsimezgė tarp Balbieriškio MTS mechanizatorių ir Balbieriškio vidurinės mokyklos moksleivių. Mechanizatoriams padedant mokykloje įrengtos stalių, mechaninės ir kitos dirbtuvės. Vyresniųjų klasių mokiniai stropiai mokosi elektrotechnikos, mašinų mokslo, tekinimo ir šaltkalvystės. MTS dirbtuvėse jie susipažįsta su technologiniu traktorių ir žemės ūkio mašinų remonto procesu. Daugelis vyresniųjų klasių mokinių, gavę brandos atestata, nutarė eiti dirbti į MTS. Nuotraukoje: MTS inžinierius Vladas Kelbauskas (kairėje) pasakoja vyresniųjų klasių mokiniams apie mechanizuotą dirvos dirbimo agrotechniką. M. Ogajaus ir B. Rasiukevičiaus (ELTA) nuotr.

Statoma Aukštadvario HES

JIEZNAS, balandžio 23 d. (ELTA). Netoli Aukštadvario miestelio, ant Verknės upės, prasidėjo tarprajoninės 270 kilovatų pajėgumo hidroelektrinės statyba. 1958 metų pabaigoje elektros srovę gaus septyni Jiezno ir trys Daugų rajono kolūkiai.

Hidroelektrinės statytojai įsipareigojo šiais metais užbaigti Navos ir Zamkelio ežerų sujungiamąjį kanalą, įrengti 260 metrų ilgio derivacinį kanalą, pastatyti HES pastatą bei gyvenamąjį namą stotį aptarnaujamam personalui.

Sėkmingai atlikime pavasario sėją!

Ko laukiama Liudo Giros vardo kolūkyje?

Pavasario laukų darbai pačiame įkarštyje. Tačiau to nesimato grūdų sėklininkystės Liudo Giros vardo kolūkyje, kurio pareiga aprūpinti grūdų veislinėmis sėklomis kitus rajono kolūkius.

Gegužės 1 d. iš reikiamų apsėti 473 ha buvo apsesta tik 104 ha. Aple tokių sėjos tempų rezultatus kolūkis aiškiai įsitikino iš praėitų metų praktikos. Dėl pavėluotos sėjos buvo gautas vos 4,6 cent derlingumas iš ha. Dėl ankstyvų praėitų metų šalinų nemaža derliaus dalis nebuvo spėta laiku nuimti, o iš nuimto vėliau derliaus nebuvo grūdų nei gero pašaro. Ir išėjo taip, kad kolūkis ne tik kad neaprūpino kitų rajono kolūkių aukštos kokybės sėklomis, bet pilnai neapsirūpino ir pats.

Tos pačios klaidos kartojamos ir šiemet. Nežiūrint į tai, kad sėjai skirti plotai daugumoje yra sausi, užtekinai yra darbo ir traukiamosios jėgos, kurios skaičiuje yra traktorinė brigada, susidedanti iš 7 traktorių, sėja vyksta labai lėtais tempais.

MTS technika išnaudojama nepilnai, dirbama tik viena pamaina dienos metu. Darbai žymiai paspartėtų, jeigu būtų sėjama dienos metu, o žemė ruošinama naktį.

Būna atsitikimų, kada traktoriai ilgą laiką prastovi dėl įvairių mažmožių, kaip trūkusio varžto arba dėl sėjamosios

sėklavamzdžio užsiklėpimo.

Pastatiko prastovėjimų ir dėl kolūčio kaltės. Taip balandžio 29 d. traktorinė sėjamoji prastovėjo be darbo vien dėl to, kad antros laukininkystės brigados brigadininkas Sidirkevičius neorganizavo sėklos pristatymo į naują sėjos lauką.

Matydami tai, ramiai sau ilsėti ir kolūkiečiai, į darbą išeidami vos 11 val. dienos. Nepilnai panaudojami darbuose ir arkliai.

Kiekvienų darbų metu būtina palaikyti tarpų ryšį tarp laukininkystės ir gyvulininkystės darbuotojų. Tačiau to kolūkyje nėra.

Praėjusiais metais kolūkyje buvo sukaupia labai mažas kiekis pašarų. To išdavoje per 7 šių ūkinių metų mėnesius buvo primelžta vos po 280 kg pieno iš karvės. Šiuo metu karvės tegauja vien tik ruginius šiaudus, kurie irgi jau baigiasi.

Kokios gi perspektyvos toliau? Kolūčio valdyba sako, kad yra pasėti dobilūs. Tas teisingai, tačiau ką padės dobilai šiuo metu, kada jie tik pradeda vegetuoti. Iš padėties šie dobilai išbristi nepadės! O, be to, anksti nuganius dar jaunus dobilus, jie derliaus neduos, ir kitais metais karvės vėl nebus vertos ožkos vardo.

Visai kitas reikalas būtų, jeigu kolūčio valdyba, nelaukdama, kada sudygs dobilai, dar ba-

landžio pradžioje būtų pasėjusi mišinio. Tai būtų puikusias pašaras ir nereiktų tada nuganyti dobilus, o užaugę ir nuplauti jie duotų daug didesnę naudą.

Tačiau su mišinio sėja irgi laukiama vėlesnio laiko. Mėginama įrodinėti, kad mišiniams sėti ankstus laikas, gali sušalti. Ši nuomonė klaidinga. Vikių - avių mišinys daugiau pakencčia šalčius negu kitos kultūros ir juos sėti jau labai laikas.

Sėjos darbuose pasyviai laikosi ir pati kolūčio valdyba. Valdybos nariai aktyviai neprideda prie sėjos vykdymo, nepadeda kolūčio pirmininkui bei agronomui kontroliuoti sėjos darbų kokybę. Toks pasyvumas pasireiškia ir valdybos posėdžių metu, kurie dažnai praeina formaliai.

Valdybos posėdžių metu neišklausomi brigadininkai apie sėjos eigą, neduodami jiems konkretūs įpareigojimai. Apie valdybos atitrūkimą nuo brigadininkų rodo kad ir toks faktas, kad kolūčio valdyba nežinojo, kiek ir kurioje brigadoje ir bendrai kolūkyje buvo pasėta balandžio 30 d.

Dienos bėga labai greit. Pats laikas nieko nelaukiant sėti ne tik grūdines kultūras, bet ir linus, cukrinius runkelius, sodinti bulves. Kolūčio valdyba privata pakelsi savo darbo stilių ir atsikratyti laukimo nuotaikų.

A. Kripaitis

Su mechanizatorių pagalba

Dieną ir naktį „Naujo gyvenimo“ kolūčio laukuose burzgia traktoriai. Tai traktorininkų drg. drg. Gegelio ir Narbuto traktoriai „DT-54“. Naktį mechanizatoriai ruošia dirvas, o dieną sėja. Gerai dirba ir kiti traktorininkai. Su jų pagalba kolūčio I, III ir IV laukininkystės brigados jau baigė grūdinių kultūrų sėją. Dabar atsakingiausias darbo baras — II laukininkystės brigada. Dėl dirvos drėgnumo čia sėja buvo pradėta žymiai vėliau, negu kitose brigadose. Bet ir čia darbai eina prie pabaigos.

Sauniai dirba ir cukrinių runkelių auginimoje. Runkelių sodinimas uipusėjo, o III brigadoje, kuriai vadovauja buvęs apylinkės sekretorius V. Smalstys, jie jau pasodinti. Šioje brigadoje jau paruoštos dirvos bulvių sodinimui. Tuojau po sekmadienio prasidės bulvių sodinimas. Pirmoje eilėje numatoma sodinti ankstyvasias bulves prie fermų. Kadangi kolūkis neturėjo ankstyvųjų bulvių sėklos, tai apskaitimo būbu įsigijo iš kolūkiečių.

Kolūčio pirmininkas drg. Tūska sako:

— Šiemet darbai vyksta žymiai sparčiau, negu pernai. Ir tai suprantama. Kolūkiečiai gauna papildomą atlyginimą. Negalima nepaminėti tokių sėjos pirmūnų, kaip drg. drg. Jasinevičius, Martynėlis, Kvedaras, Mickys ir eilė kitų. Jie dirba sąžiningai, visuomet viršija užduotis.

P. Vaičiūnas

Pranešimas

apie vasarinių kultūrų sėjos bei pavasarinio arimo eigą Rokiškio rajono kolūkiuose 1957 m. gegužės 1 d. (procentais pagal planą)

Užim. vieta raj.	Kolūčio pavadinimas	Pasėta vasarin. kultūrų	Pasėta grūdinių kultūrų	Suarta dirvų
Rokiškio MTS zona				
1.	„Pilis“	29,6	50,0	42,7
2.	„Rageliai“	22,9	36,6	74,0
3.	„Aušra“	22,0	48,0	22,7
4.	Liudo Giros v.	21,9	37,5	48,7
5.	Marytės Melnikaitės v.	20,9	31,7	57,4
6.	„Tikroju keliu“	20,5	39,3	16,7
7.	Salomėjos Nėries v.	19,7	34,8	49,6
8.	„Naujas gyvenimas“	18,8	32,0	49,4
9.	„Žvalgzdė“	13,4	22,9	51,4
10.	„Nemunėlis“	12,5	17,9	36,0
11.	„Pirmyn“	9,4	15,8	38,4
12.	„Pergalė“	7,5	12,4	39,2
13.	„Socializmo keliu“	7,3	13,0	40,0
14.	„Tarybų Lietuva“	0,7	—	30,9
Viso:		16,7	29,3	43,2
Panemunėlio MTS zona				
1.	„Gegužės Pirmoji“	38,5	75,8	69,3
2.	„Lenino keliu“	26,2	35,7	28,4
3.	„Vyturys“	23,8	4,1	63,7
4.	„Jaunoji gvardija“	14,3	28,7	17,7
5.	„Už taiką“	13,1	4,0	64,1
6.	„Šetekšna“	9,2	14,3	21,8
7.	„Atžalynas“	8,9	13,7	50,0
8.	„Artojas“	6,9	14,3	81,4
9.	„Žalgiris“	6,8	10,4	42,4
10.	„Duokiškis“	6,7	12,9	19,3
11.	Mičturino v.	5,4	8,2	31,4
Viso:		15,4	27,3	41,5
Iš viso:		15,4	27,3	41,5

Rajono plano komisija

SĖJĄ BAIGĖME

Gerai padirbėjo grūdinių kultūrų sėjos metu mūsų brigados kolūkiečiai. Sėją užbaigėme gegužės 1 d. — pirmieji kolūkyje. Daug mums padėjo Panemunėlio MTS traktorininkas Kazys Bražlūnas, kuris su traktoriumi „KD-35“ atliko sėją mūsų brigadoje. Kolūkiečiai Jonas Klišys ir Kazys Laukys užtikrino savalaikį grūdų priveži-

mą prie sėjamosios. Abu jie už šaunų darbą įrašyti į kolūčio Garbės lentą. Nuo jų neatsilikio ir kiti brigados žemdirbiai.

Dabar mes sparčiai sėjame cukrinius runkelius, o gegužės 6 d. pradėsime sodinti bulves.

J. GANČIAUSKAS
„Lenino keliu“ kolūčio III laukininkystės brigados brigadininkas

Plačiau mechanizuokime cukrinių runkelių auginimą

Daugelis respublikos runkelių auginimojo praėitais metais išaugino gerą derlių. Kapsuko rajono kolūkyje „Naujų keliu“ gauta po 299 centnerius runkelių iš hektaro 50 hektarų plote. Šio kolūčio Onos Palaikienės grandis išaugino po 356 centnerius runkelių iš hektaro. Gausus derlius gautas Joniškio rajono „Naujo gyvenimo“, Biržų rajono „Tarybinio artojo“ ir daugelyje kitų kolūkių.

Tačiau visoje respublikoje cukrinių runkelių derlius tebėra mažas. Tai paaiškinama, daugiausia, menku cukrinių runkelių auginimo ir ypač sėjos, tarpueilių įdirbimo ir derliaus nuėmimo mechanizavimo lygiu.

Socialistiniame lenktyntavime su broliškiosios Baltarusijos kolūkais mūsų respublikos runkelių auginimojo pareigojo išauginti šiemet po 150 centnerių cukrinių runkelių iš hektaro visame pasėlių plote. Norint įvykdyti šį įsipareigojimą, reikia žymiai pagerinti runkelių auginimo agrotechniką, patrešti jų pasėlius nemažiau kaip 30—40 tonų organinių trąšų hektarui, laikui ir gerai pasėti runkelius ir įdirbti plantacijų tarpueilius.

Žymią pagalbą kolūkiams, auginant cukrinius runkelius, turi teikti MTS mechanizatoriai. Visų darbų mechanizavimo lygio pakėlimas žymiai palengvins kolūkiečių darbą, sutrumpins darbų atlikimo ter-

minus, pagerins jų kokybę.

MTS vadovai turi kompleksiskai mechanizuoti runkelių auginimą. Kiekvienoje traktorinėje brigadoje turi būti paskirti mechanizatoriai, atsakingi už sėjos, pasėlių priežiūros ir cukrinių runkelių nuėmimo darbų kompleksą, o tai padidins materialinį jų suinteresuotumą ir atsakomybę už gausaus derliaus išauginimą.

Žemose vietose esančiuose sklypuose, kur arti yra gruntiniai vandens, nedrenuotose vietose, o taip pat ten, kur yra nedidelis arimo horizontas, runkelius reikia sodinti vagutėse. Kituose sklypuose runkelius galima sodinti nevagotoje dirvoje.

Praktika parodė, kad gausesnį derlių gaunami, jei tarpueilių plotumas yra 60 centimetrų. Sėjai galima naudoti

šias mašinas: sėjai vagutėse — sėjamasias „SSN-6“, prikabinamas prie traktoriaus „Bielorusj“, kartu prikabinant kultivatorių vagotuva „KGN-3,6“. Sėjai 6—8 metrų.

Mažuose sklypuose, sėjant runkelius vagutėse, galima naudoti ketureilę sėjamąją - kultivatorių, kurį sukonstruavo Lietuvos Žemės ūkio akademijos docentas F. Gusincevas. Ši mašina prikabinama traktorių „CHTZ-7“, „DT-14“, „U-2“, „DT-24“.

Sėjai nevagotoje dirvoje galima naudoti mašinų-traktorių stotyse esančias sėjamasias „2SK-16“, „SOD-24“, „SK-12“, „SON-2,8“. Daug sėjamųjų „SON-2,8“ kolūčiai turi komplekte su traktoriais „CHTZ-7“, „DT-14“.

Sėjamąją „SSN-6“ su vagotuvu apsetų sklypų tarpueilius įdirba kultivatorius „KRN-4,2“, prikabinamas prie traktoriaus „Bielorusj“ ir „KGN-3,6“. Šiam kultivatoriui vietoj kauptukų įstatomi strėliniai noragėliai. Be to, kultivatorius „KGN-3,6“ turi būti prikabinamas traktoriaus priešakyje.

F. Gusincevo sėjamąją kultivatorių apseti pasėliai įdirbami ta pačia mašina, bet vietoje sėjamosios prie traktoriaus prikabinamas antiras kultivatorius „KON-2,8“ su būtinu darbo įrankių rinkiniu (strėliniai, plokštieji noragėliai, kaltai ir t. t.). Sėjamosiomis „2SK-16“, „SK-12“, „SON-3,8“ apseti sklypai apdirbami kultivatoriais „KPS-5,4“, „KRN-4,2“, „KRN-2,8“.

Cukrinių runkelių pasėlimams su 60 centimet-

ry tarpueiliais nuimti į respubliką atvežti runkelių nuėmimo kombainai „SKP-2“ ir runkelių keltuvai „SNCh-2“. Kombainai „SKP-2“ pakasa runkelio šaknis, ištraukia juos iš žemės, nuplauta lapus ir sudekla runkelius bei jų lapus į atskiras krivas. Nuimant šiuo kombainu darbo sąnaudos sumažėja beveik 30 kartų.

Prasidėjo cukrinių runkelių sėja. Mechanizatorių uždavinys yra visus runkelius pasėti tiksliai sėjamosiomis, o tai įgalins mechanizuoti kitus darbus atliekant tarpueilių įdirbimą ir nuimant runkelius.

Respublikos runkelių auginimojo, sunaudodami kuo mažiausiai darbo, turi išauginti gausų runkelių derlių.

V. GORINOVAS
agronomas

Klaulienos gamybai — rimčiausią dėmesį

„Atžalyno“ kolūkio raštinėje saskaitybos darbuotojai baigė daryti 6 ūkių gyvulininkystės mėnesių rezultatus. Čia pat suktojosi ir kiaulių fermos vedėjas Julius Tamošiūnas.

— Na, kiek pagaminome klaulienos per pusę metų? — užklause jis.

— Tik po 2,4 cent išeina 100 ha ariamos žemės, — beveik choru atsakė saskaitininkai.

Sunkiai atsiduso tada fermos vedėjas, o dūsauti yra ko. Klaulienos gamyba sumažėjo 2,1 cent, negu per tą patį 1956 m. laikotarpį.

— Atrodo, ir klaulės gražios, o rezultatai blogi, — išeidamas pro duris pusbalsiu ištarė Tamošiūnas.

Fermoje apsilankius

Į fermą mes atėjome prieš pat pietų laiką. Pamačiusios žmones, klaulės bematant sujudo ir lyg pagal komandą tvartus užpildė ausį rėžiantieji jų balsai.

Ir čia šerikės mums pakartojo fermos vedėjo anksčiau pasakytus žodžius, kad klaulės atrodo neblogai.

Iš dalies tai teisinga. Tačiau jų neramumas mums kelia abejones. Soti klaulė daug nežvygaus.

— Pašarų davinyš menkas, gal būt jos ir esti sot, — sako šerikė.

Du pašaro menkumo reikia sutikti — tai yra faktas. Kaip nežviegs klaulės, jeigu per dieną penimos klaulės gauna tik po 4 kg bulvių ir 2 kg miltų. Dar mažesnis

davinyš tenka motinėms klaulėms.

Dirbame iš širdies

Taip pasakė mums trečius metus dirbanti klaulių fermoje šerikė Albina Ruželienė.

O dirbti tikrai reikia iš širdies, nes kitaip ir minėtų rezultatų nebūtų buvę pasiekta.

Mes matėme, kaip jos rinko iš žemių bulves. Girdėjome ir žodžius valdybos bei brigadininkų adresu, kurie nesugebėjo rudens metu išrinkti bulves iš žemių, ir dabar gaunasi iš 13 kibirų bulvių kibiras žemių.

Matėme mes ir tai, kaip šerikės su kibirais nešiojo srutas, negalinčias dėl statybinių kaltės ištėkėti laisvai laukan.

Kuo susirūpinusios šerikės?

— Nors ir menkas pašaro davinyš, tačiau, esant geroms darbo sąlygoms, galima pasiekti daugiau, — sako mums šerikė Adelė Bimbienė.

O gerų darbo sąlygų čia nėra. Šerikė Bimbienė braido po srutas ir mėšlą basomis kojomis, o kolūkio vadovai tai laiko normaliu dalyku. Tiesa, anksčiau jie buvo nupirkę guminius batus bei... abu batus ant vienos kojos. Trys šerikės turi tik vieną chalata, už kurio pasluvimą šerikė Akvilė Juškienė sumokėjo savo asmeninėmis lėšomis.

Didelį rūpestį kelia šerikėms pakratų nebuvimas. Dauguma klaulių guli visai ant plikų grindų. Jeigu kur ir surandamas šerikių inčiatiyva

šiaudų žiupsnelis, tai jo neužtenka pakloti motinėms klaulėms su mažais paršeliais.

Visoms šerikėms labai rūpi žinoti jų išaugintų klaulių svoris. Deja, prieš tai lyg uola stovi fermos vedėjas Tamošiūnas.

Į šerikės Bimbienės užklausimą, kiek svėrė jos išauginti 10 bekonų ir 1 lašininė klaulė, Tamošiūnas trumpai atsakė:

— Jūs žiūrėkite savo darbo, o svoriu rūpinuosiu aš.

Idomu, ar žino pats Tamošiūnas, kiek jis gauna už lokį „vadovavimą“ fermai ir „rūpinimąsi“ žmonėmis. Atrodo, kad žino, o pasakyti žmonėms, kiek jie uždirba, kokie jų darbo rezultatai, jis nenori.

Ne kartą Tamošiūnui buvo minėta ir apie kaulamilčių įsigijimą, kurie būtinais reikalingi sergančioms klaulėms. Bet ir čia gaunamas nieko nežadantis atsakymas.

Prieš kurį laiką šerikės skundėsi fermos vedėjui, kad vežikas Petras Bimba atvežęs klaulėms miltus ir, sverdamas juos, niekuomet neprideda maišų svorio, stengiasi miltus įnešti į virtuvę šerikėms nematant. Bet žodžiai nesukėlė jokio Tamošiūno jaudinimosi.

Kiaulių šerikėms neįsmokamas papildomas atlyginimas.

Visa tai kiekvieną dieną iš šerikių lūpų girdi fermos vedėjas Tamošiūnas, bet jokių priemonių padėčiai ištaisyti nesilima.

V. Dūdėnas

MELŽĖJŲ DRAUGYSTĖS VAKARAS

Praėjusio sekmadienio popietė prie Ragių septynmetės mokyklos pastaio, virš kurio durų iš tolimo į akis lakoniškas „Svelki atvykę“, rinkosi šventiškai pasipuošę jaunuoliai bei merginos, pagyvenę kolūkiečiai, būriavosi pionieriai. Iš už kelio vingio, prabėgus laiko tarpui, išniro pilnutėlė žmonių automašina, apipinta eglisakių vainikais, su vėliava, įsiveržusia į aukštį, pasigirdo nutrukstančios dainos posmas, o iškilęs dulkių debesėlis gulė ant švelniai žaliais dažais aptaškėtų laukų. Netrukus atriedėjo dar keletas panašių automašinių...

Salė sausakimšai prisigrūdusi žmonių užėmė tartum didelis bičių avilys. Scenos pakioje pasirodė LLKJS RK instruktorius V. Piskarskas paskelbė penkių rajono kolūkių melžėjų draugystės vakaro atidarymą.

Mokyklos jaunieji leniniečiai pasveikino susirinkusius gyvulininkystės darbuotojus ir palinkėjo jiems sėkmės sunkiame, atsakingame bei garbingame darbe.

LKP RK sekretorius Rokiškio MTS zonal J. Šaškovas supažindino susirinkusius su rajono gyvulininkystės darbuotojų lalmėjimais, nurodė kai kuriuos trūkumus, stabdančius gyvulininkystės produktų gamybą. Pasitarimo dalyviai vieningai nutarė ir toliau tęsti socialinę susirinkusių su broliška Baltarusijos TSR ir kaimyniniu Obelių rajonu. Kalbėtojai keitėsi. Štai nuraudusi S. Nėries v. kolūkio melžėja Muronienė, kuri gal būt pirmą kartą pakilo į tribūną, aiškiai jaudinosi, bet ne tai svarbu. Ji — viena iš geriausių kolūkio melžėjų — susirinkusiems davė pažadą primelžti iš kiekvienos prižiūrimos žarvės, o jų — 14, nemažiau kaip po 2.000 kg pieno.

Liudo Geros vardo kolūkio melžėja Graibvienė pabrėžė, kad svarbiausias pieno išmilžio kilimo stabdys — pašarų trūkumas.

Gyvulininkystės darbuotojai pasidalino darbo patirtimi. Po to geriausios melžėjos, kaip Aleksiejūtė (S. Nėries v. kolūkis), Baraišytė (Pergalės kolūkis), Kurkietytė (L. Geros v. kolūkis), ir kitos buvo apdovanotos LLKJS CK Garbės raštais bei kolūkių valdybų piniginemis premijomis.

Meninę dalį davė geriausios kolūkių saviveiklininkų pajėgos. Ypač šiltai buvo sutikta „Ragių“ kolūkio saviveiklininkų dainos „Amatininkai“ inscenizacija ir L. Geros v. kolūkio melžėjos — saviveiklininkės Kurkietytės padeklamuotas Br. Mackevičiaus eilėraštis „Lietuva“. Skambant Rokiškio I vidurinės mokyklos orkestro garsams, linksmai sukosi pasitarimo dalyvių poros. Iš jų akių galėjai išskaityti džiaugsmą, pasiryžimą įvykdyti ir viršyti Komunistų partijos bei Tarybinės vyriausybės iškeltus žemės ūkiui uždavinius.

V. Lionys

3 milijonai rublių už linus

ČERNIGOVO SAITIS. Černigovo rajono kolūkis „Novyj šliach“ — stambiausias linininkystės ūkis. Praeitais metais kolūkiečiai gavo iš linininkystės apie tris milijonus rublių pajamų. Dabar kolūkio linų augintojai ruošia pavasariui sėklas ir mineralines trąšas.

Nuotraukoje: kolūkio „Novyj šliach“ brigadininkai V. N. Maloc ir I. V. Nikolaenko priima elitinę linų sėklą, gautą iš Černigovo linų sėklų stoties.

N. Romaniko (TASS) nuotrauka.

Ištirkime rajono revoliucinę praeitį

Vystant toliau socialistinį ūkį, ugdant jaunąją tarybinę žmonių kartą komunistine dvasia, parodant tarybinės santvarkos idėjinį ir ekonominį pranašumą prieš kapitalistinius kraštus, yra labai svarbu gerai pažinti gamybinius bei socialinius santykius praeityje ir darbo žmonių nueitą istorinių kovų kelią. Tuo tikslu Rokiškio kraštotyros muziejus vykdo sistemingą mokslinį tiriamąjį darbą rajono praeities pažinimo srityje.

Šiandieną dar daug yra vertingos medžiagos, tiesiogiai susietos su darbo žmonių revoliuciniu judėjimu. Tarp mūsų dar tebėra nemaža revoliucinių įvykių dalyvių, kurie patys praėjo ilgą ir sunkų kovų kelią ir kurie gerai prisimena tų kovų smulkmenas. Šiandien

na dar nevėlu pasiekti pagal autentiškus dokumentus tą kelią, kuriuo į mūsų kraštą atėjo darbo žmonių išsivadavimas iš socialinės priespaudos.

Bet nedaug dar kas padaryta mūsų rajono praeičiai ištirti. Iškalbūs revoliucijos paminklai tebėra išblaškyti, nesurinkti į valstybinę saugyklą-muziejų. Istorinės vietos pilnai neištirtos. Istoriniai — revoliuciniai įvykiai dar nepakankamai nušviesti.

Nesurinktos muziejūn istorinės vertybės su kiekviena diena nyksta. Neiširti istoriniai įvykiai nugrimsta be žinio į praeitį. Kam brangios tos kovų aukos, sudėtos ant mūsų laisvės aukuro, tas negali abejingai žiūrėti į nykstančius liaudies buities, socialinių neatsispybių, darbo žmonių kovų liudininkus. Kiek-

vienas pilietis, kam brangūs darbininkų ir valstiečių iškovojojamai, jaučia pareigą prisidėti prie bendro visiems intereso: išsaugoti mokslui ir būsimoms kartoms svarbius istorinius paminklus.

Šiuo metu, kada visa tarybinė liaudis su pakilimu ruošiasi sutikti keturiasdešimtajas Spalio revoliucijos metines, muziejui, istorikams ir kraštotyrininkams iškykla uždavinys surinkti kiek galima daugiau daiktinės, dokumentinės, spausdintinės ir memorialinės medžiagos apie mūsų rajono revoliucinius įvykius, apie Tarybų vaidžios paskelbimą 1918 metais ir vėlesnę darbo žmonių kovą pogrindyje, vadovaujant Lietuvos Komunistų partijai. Tame darbe daugiausia galėtų padėti asmenys, patys dalyvavę tose ko-

vose. Revoliucionieriai, būvę dvarų kumečiai, fabriku darbininkai, pogrindininkai, tarybiniai partizanai — visi turėtų pagalvoti, kuo jie galėtų praturtinti rajono muziejaus fondus. Kiekvienas daiktas ar dokumentas, turintis didesnę ar mažesnę istorinę reikšmę, neturėtų likti privatiškuose stalčiuose ar palėpėse. Jų vieta muziejaus fonduose, kur jie būtų kruopščiai saugomi ir kiekvienu momentu prieinami tiek mokslo reikalui, tiek plačiosioms liaudies masėms.

Nemaža prie to darbo gali prisidėti moksleivija, komjaunimas, turisinės grupės bei kraštotyros būriai, lankydami istorines-revoliucines vietas, jas aprašinėdami, fotografuodami, išnaudojant kiekvieną pokalbį su revoliucionierium, pogrindininku, tarybinu partizanų, užrašymui visko,

ka iš jų išgrsta apie didžiulius jų žygius. Nuolatinis domėjimasis mūsų rajono revoliucinėmis tradicijomis ir gaudūs visuomenės ryšiai su muziejumi atneštų daug naudos istorinių paminklų išsaugojimui nuo sunykimmo.

Keturiasdešimtosioms Spalio revoliucijos metinėms atžymėti Rokiškio kraštotyros muziejus ruošia parodą, kuri supažindins lankytojus su istorinių-revoliucinių įvykių eiga Rokiškio ir gretimuose rajonuose. Tam bus panaudota autentiška istorinė medžiaga, kuri jau yra renkama ir kurios didžiuliam dar tebėra nesurinkta.

Stiekiant pažinti darbo žmonių revoliucinio judėjimo kelią, nepasitenkinama izoliuotu to judėjimo tyrimu, o siekiama išaiškinti ir nušviesti priežastis, išaukusias darbininkus ir vaisiečius į kovą prieš prispaudėjus. Tam re-

kalui renkama medžiaga apie caristines, kaiserines vokiečių okupacijos ir buržuazinės diktatūros laikotarpio ekonominius santykius, gamybos būdą bei priemones, apie rajono ekonominių išsivystymą.

Muziejus kviečia plačiąją visuomenę prisidėti prie istorinės medžiagos rinkimo darbų. Mokslą-tiriamąjį darbą yra be galo svarbi kiekviena žinutė apie kur nors esamus revoliucionierių, pogrindininkų bei tarybinų partizanų vartotus daiktus, apie atskirus istorinius įvykius, spausdintinius bei rašytinius dokumentus, kurie turi kokios nors istorinės reikšmės. Asmenys, prisidėję prie šio darbo, įtraukiami į muziejaus korespondentų eilę ir jiems teikiama visokeriopa metodinė parama.

S. DAUNYS

Rokiškio kraštotyros muziejaus direktorius

Lenkijos gamybiniame kooperatyve

(Iš žurnalisto dienoraščio)

Jau keletą dienų mes važinėjame po Lenkijos kaimus, susipažįstame su lenkų valstiečių gyvenimu. Ir štai, pagaliau, pastekėme Poznanes vaivadijoje esančią Obornikų apskritį. Jai būdinga tai, kad čia daug žemės ūkio gamybinių kooperatyvų.

Lenkijos Jungtinės darbininkų partijos apskrities komitete mums rekomendavo apsilankyti „Gegužės Pirmosios“ kooperatyve.

Tai vienas geriausių mūsų ūkių, — kalba apskrities komiteto darbuotojai. — Kiekvienais metais jis auga ir stiprėja, įgauna vis naujų jėgų. Beje, tuojūs ir patys įsitikinsite.

Lygiu, asfaltuotu plentu mes greitai atvykome į Kovalevko kaimą, kur yra kooperatyvas. Dar ankstyvas rytas, bet jau visur verda darbas. Žmonės skuba pasitruošti pavaros sėjai. Prie grūdų sandėlio valomos sėklos, kalvėje remontuojami plūgai ir sėjamosios. Gyva ir galvijų fermoje.

Susipažįstame su kooperatyvo pirmininku Janu Poniklu. Jam 47 metai, jis Lenkijos Jungtinės darbininkų partijos narys. Iki liudies valdžios įsikūrimo Lenkijoje, Janas Poniklas daugelį metų bernavo dvarininkui, kurio žemės dabar priklauso kooperatyvui.

Valdybos raštinę atėina vis nauji žmonės. Jų tarpe — LJDJ partinės organizacijos sekretorius Veičechas Sverkovskis, gamybinės brigados brigadininkas Vladislavas Blašikas, agronomas Edvardas Penikla. Užsimegza gyvas pokalbis apie kooperatyvo praeitį ir dabartį, apie planus artimiausiam ateičiai.

Kooperatyvas Kovalevko kaime buvo organizuotas 1949 metais. Beveik visi jo nariai — buvę kumečiai. Dabar jame yra 22 šeimos. Kooperatyvo nariai suvisuomeninio jiems priklausiusias žemes, gyvulius, inventorių. Pradėjo naujoviškai šeiminkauti. Tiesa, iš pradžių ne viskas jiems sklandžiai ėjo. Tai ir suprantama, nes dar nebuvo patyrimo, kaip reikia kolektyviai tvarkyti ūkį. Bet pamažu reikalai gerėjo. Liaudies valdžia kasmet suteikdavo kooperatyvui pagalbą kreditais, inventoriu. Žemę pradėjo dirbti mašinų-traktorių stotis.

Ir kooperatyvo ūkis ėmė stiprėti. Piniginės pajamos per tris pastaruosius metus padidėjo daugiau kaip dvigubai ir dabar sudaro 650 tūkstančių zlotų. Kokiu būdu? Visų pirma, padidinus žemės ūkio produktų gamybą.

Didelių laimėjimų pasiekė kooperatyvas vystydamas gyvulininkystę. Prekinėje pienininkystės fermoje dabar yra 42 melžiamos karvės ir 26 telyčios. Dar prieš trejetą metų iš kiekvienos karvės būdavo primelžiama 1.600 kilogramų pieno, o dabar gaunama iki 2.800 kilogramų. Melžiamas karves prižiūri trys žmonės.

Pajaminga kooperatyvo šaka tapo kiauliniškystė. Fermoje yra 20 paršavedžių ir 180 paršelių. Per du apsi-paršavimus iš kiekvienos paršavedės kasmet gaunama vidutiniškai po 18 paršelių. Visas kiaulių prieauglis penimas bekonui, vidutinis 8 mėnesių amžiaus paršelio svoris siekia apie 90 kilogramų.

Dalį piniginių lėšų kooperatyvas atideda į nedalomąjį fondą ir panaudoja jas visuomeniniam ūkiui vystyti. Už šias lėšas perkami gyvuliai, įvairūs žemės ūkio inventoriūs, remontuojamos gyvulių fermos ir kiti pastatai, atitekę kooperatyvui iš buvusio dvarininko.

Pradėjome kalbėti apie tai, kaip gyvena dabar kooperatyvo nariai, kokios jų pajamos. Visų bendrą nuomonę išreiškė brigadininkas Vladislavas Blašikas.

Gyvename, — pasakė jis, — nepalyginti geriau, negu iki kooperatyvo susiorganizavimo. Spręskite patys: 1956 metais už darbdienį gavome po penkis kilogramus grūdų, po tris kilogramus bulvių ir po 20 zlotų. Juk tai dvigubai daugiau palyginti su tuo, ką kiekvienas mūsų turėdavo individualiniame ūkyje.

„Gegužės Pirmosios“ kooperatyvo jėgą sudaro jo narių susitelkimas, gera darbo drausmė. Pernal kiekvienas kooperatyvo narys vidutiniškai išdirbo po 400 darbdienių. Tai didelis partinės organizacijos nuopelnas. Kaimo komunistai (o jų kooperatyve 17 žmonių) nuolat dirba keldami kooperatyvo narių socialistinį sąmoningumą, kalbasi su jais, propaguoja pirmųjų patyri-

ma. Partinė organizacija yra visų vertingų sumanymų pradininkė, o tai padeda vystyti ir stiprinti kooperatyvo ūkį.

Praeitą žiemą buožių elementai ėmė pašelutai agituoti už tai, kad kooperatyvai būtų panaikinti. Eilėje apylinkės kaimų jie pasiekė savo tikslą. Kai kur iširo net geri kooperatyvai. Stipriai buvo atakuojamas ir „Gegužės Pirmosios“ kooperatyvas. Kokiu tik priemonių nesigrėbė buožės. Buvo net atvirai grasinama. Bet kooperatyvo nariai tvirtai laikėsi savo. Tiesa, dvi šeimos susvyravo ir jau norėjo išėiti iš kooperatyvo. Bet kaimo komunistai nuoširdžiai su jais pasikalbėjo, parodė, ko siekia buožės ir suabejojusieji pareiškė, kad jie nori pasilikti kooperatyve.

Mūsų kooperatyvas išlaikė, atrėmė buožių spaudimą, — kalba partinės organizacijos sekretorius Voičechas Sverkovskis. — Bet mes ties tuo nesustosime. Savo darbu, sumaniu vadovavimu kolektyviniam ūkiui įtikinsime valstiečius pavienininkus kad gamybinis kooperatyvas — leisingas kelias pakelti žemės ūkį, statyti socializmą kaime. Mes įsitikinę, kad anksčiau ar vėliau valstiečiai pasėks mūsų pavyzdžiu.

Vakare, po to, kai mes apžiūrėjome ūkį, raštinėje susirinko daug žmonių. Kooperatyvo nariai paprašė mūsų pasakoti apie tarybinių valstiečių gyvenimą, apie mūsų kolūkius. Klausimams nebuvo galo. Klausinėjo apie tai, ką davė mūsų šaliai dirvonų įsisavinimas. Žmonės domėjosi darbo organizavimu, apmokėjimo principais kolūkiuose, tarpusavio santykiais tarp MTS ir žemės ūkio artelių ir t. t. Galima buvo jausti, kad kooperatyvo nariai nuoširdžiai domisi mūsų šalies kolūkių patyrimu. Atsisveikinant kooperatyvo pirmininkas Janas Poniklas pasakė mums:

— Perduokite mūsų nuoširdžius sveikinimus tarybinėms kolūkiams. Mes mokysimės vieni iš kitų, abipusiškai didinsime savo patyrimą. Aš labai norėčiau apsilankyti jūsų kolūkiuose, pasižiūrėti, kaip Tarybų Sąjungos kolūkiečiai gyvena ir dirba. Manau, kad ši mano svajonė greitai išsipildys.

U. Žukovinas

Lenkija

NAUJA AVALYNĖ

BALTARUSIJOS TSR. Minsko Kaganovičiaus vardo avalynės fabrike stoji įrikiuotą naujas moteriškos avalynės cechą. Cechas kasdien išleidžia iki 800 porų moteriškų batų su odiniais padais. Fabrike inžinieriai ir novatoriai suprojektavo ir pagamino dviejų linijų kojųjorius, mechanizuotas džioviklas, elevatorius. Kompleksinė elektrika, mechanika ir technologų brigada sukūrė originalų prietaisą konvejerių darbui sumechanizuoti. Cechas aprūpintas naujais, aukšto gamybinio pajėgumo įrengimais. Nuotraukoje: naujo cecho apdirbimo konvejerijoje. Pirmame plane — meistras R. Daniševskis ir darbininkė E. Jucevič. M. Minkovičiaus (TASS) nuotr.

22 kolūketės Redkinos auklėtiniai

Mylima ir gerbiama Sunženės rajono (Čečėnų-Ingušų ATSR) Partijos XIX suvažiavimo vardo žemės ūkio artelėje Anastasiya Iljinična Redkina už savo gerumą ir jautrumą vaikams.

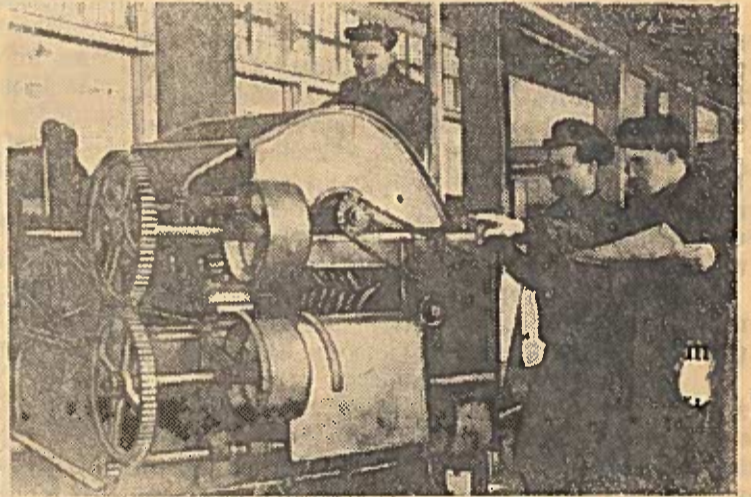
Prieš septynerius metus čia buvo atsiųsti iš vaikų namų keletas berniukų ir mergaičių, kurių tėvai žuvo Didžiojo Tėvynės karo metais. Kolūkis juos apgyvendino internate. Bet vaikams vis dėlto trūko motiniškos meilės, namų jaukumo. Redkina, kurios vyras buvo žuvęs, o vaikai išvykę į naujas stovybas, nutarė paimiti į savo šeimą šešis berniukus. Rūpesčiai padidėjo, bet vaikai visada būvo laiku pamaitinti, švariai aprengti. Vasarą jie padėdavo kolūkiečiams, žiemą mokydavosi mokykloje. Teta Nastia tapo jų antrąja motina. Po kelerių metų ji paėmė dar penkis našlaičius, paskui tris, ir iš viso išaugino 22 jaunuolius ir merginas. Jos namuose išaugo ir susidraugavo rusas Kolia Zemliakovas, lezginas Miša Kaibekovas, o taip pat nogajiečiai, avariečiai, osėtinai, kabardiečiai.

Dabar vėl ištuštėja Redkinos namai. Nikolajus Zemliakovas pašauktas į armiją, Volodija Francovas tapo mūrininku ir išvyko į naujas stovybas. Kai kurie auklėtiniai susikūrė šeimas. Teta Nastia tapo senele. Dabar pas A. I. Redkiną liko tik du berniukai iš vaikų namų. O ant Anastasijos Iljiničnos stalo didėja laišku krūva. Jai rašo ir iš Sibiro, iš dirvoninių žemių, iš stovybų, iš karinių dalių, ir kiekviename laiške auklėtiniai karštai džiūkoja už tai, kad paprasta moteriškė padėjo jiems išėiti į platų gyvenimo kelią.

(TASS-ELTA).

Technika — žemės ūkiui

Daug Kauno pramonės įmonių gamina produkciją žemės ūkiui. Išvystę socialistinį lenkyniavimą Didžiojo Spalio 40-ųjų metinių garbei, metalo apdirbimo įmonių kolektyvai kovoja už garbingą užduotį įvykdyti pirmą laiką. Šiomis dienomis metalo dirbinių gamykla „Metalas“ išleido pirmąją linų kuliamąją „LMP-1,6“. Šiemet respublikos žemės ūkis gaus tūkstantį tokių mašinų. Metalistai taip pat pradėjo gaminti spyruoklines akėčias, išleido daugiau kaip 400 linų brukimo agregatų, pradėjo montuoti didelę seriją „Metalo“ tipo kultivatorių. Naują produkciją kaimui išleidžia „Priekalo“, „Atramos“ ir kitos vietinės pramonės įmonės. Nuotraukoje: nauja linų kuliamoji „Metalo“ gamyklos ceche. Iš kairės į dešinę: šaltkalviai-surinkėjai Jonas Kačinskas, Juozas Mockus ir TKS viršininkas Aleksandras Žobakas tikrina gatavą produkciją.

SPORTINIS GYVENIMAS

Naujoje aikštelėje

Žiobiškio septynmetės mokyklos moksleiviai neseniai įsirengė naują sporto aikštelę. Aikštelėi reikalingą statybinių medžiagą davė „Socializmo keliu“ kolūkis. Naujai įrengtoje aikš-

telėje įvyko tinklinio varžybos tarp Žiobiškio bei Martyniškėnų septynmetėlių mokyklų kolegialus. Nugalėjo žiobiškiečiai rezultatu 2:0. V. Karolytė

Draugiški susitikimai

Praeitą ketvirtadienį ant Moškėnų piliakalnio įvyko draugiški Martyniškėnų, Panemunėlio ir Žiobiškio septynmetėlių mokyklų susitikimai.

Po meninės saviveiklos pastodymų įvyko sportiniai žaidimai bei rungtynės. Panemunėlio ir Martyniškėnų septynmetėlių mokyklų tinklinių susitikimai bai-

gėsi rezultatu 2:0 Martyniškėnų septynmetės mokyklos moksleivių naudai. Ši mokykla taip pat laimėjo rungtynes su žiobiškiečiais.

Pabaigoje buvo uždegtas draugystės laužas. Iki vėlyvos nakties čia girdėjosi muzika, juokas. Susitikimas praėjo labai įdomiai.

J. Papaurėlis

ROKIŠKIEČIAI PRA LAIMI

Gegužės 2 d. Rokiškio miesto stadione įvyko futbolo varžybos tarp Rokiškio pramkombinatorio ir Juodupės LSD „Žalgiris“ vienuolikčių. Po permainingos kovos pergalę santykiu 4:1 iškovojo Juodupės žalgirčiai.

A. Maciūnas

Redaktorius A. STAŠYS

Panemunėlio MTS darbuotojams Kaminskienei Genei ir Burbului Alfonsui, jų mylimai motinai mirus, reikiame gilia užuojauta. Panemunėlio MTS darbuotojai